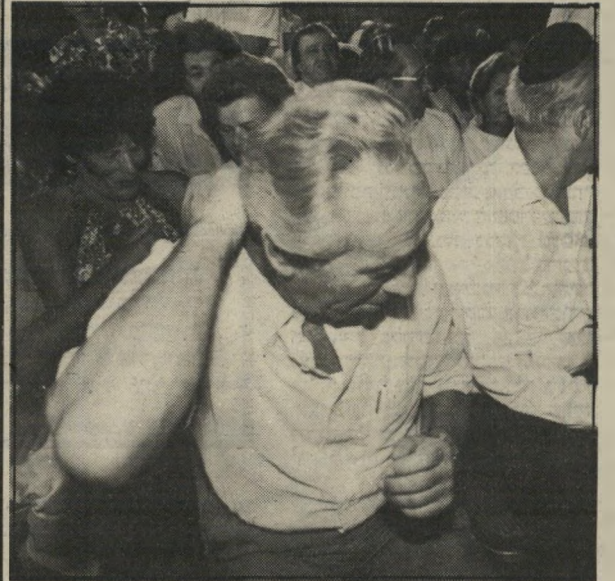

שימעון פרס מנסה לחבוש כיפה לכבודה של חופה. שבה נכח השבוע. טקס חבישת-הכיפה נעשה בשלושה שלבים: שלב א' - פרס מנסה להניחה על ראשו. כשיצחק רבין חבוש-הכיפה צופה במאמציו: שלב ב' - הכיפה נופלת מראשו של פרס; שלב ג' - פרס מחזיר את הכיפה לראשו.

הקטע המאור ישראל, שבי מהלכו דנים שני חיילים כבונקר שכותאל על נשים לסוגיהן, נכתב דווקא עלידי קבוצת תיאטרון שהיא קיבוץ-גלויות בהתגלמותו. הקבוצה מורכבת מעולים מארגנטינה, מארצות-הברית, מיגוסלוויה ומכמה ישראליים. הקהל הירושלמי, שהתמוגג למראה המחזה, סיפק את ההוכחה לכך שהקבוצה הבינה לאומית הצליחה לתאר כריינות את חולשותיו של הגבר הישראלי.

פסקי השבוע

- **ראשיהממשלה שימר עון פרס**, על התבססות אש"ף בירדן; "חסיין הכניס נחש לקו"ן"
- **גניה אלבין**, אמו של מיכאל אלבין המנוח; (שאל) איזונברג לא היה אנושי? ככה לזרוק את מיקי?"
- **אריאל שרון**, אחרי מר שב מרכז חרות; "השניים האלה (יצחק שמיר ודויד לוי) רבים, וכינתים אני צובר כוח!"
- **אחד ממקורבי שימר**, באותו מושב; "דויד לוי הוא בלון נפוח!"
- **שלומית אמיר**, דוג מנית, על צילומיה העירום שי עשתה; "החזה שלי זה כמו נרות חנוכה. לראותם בלבד."
- **הנ"ל**; "אם מדברים עליי - סימן שאני שווה משהו. כשיפסיקו לדבר, אתחיל לדאוג. אז, אולי, אתחיל להסתובב עירומה כריזונגות..."

דסנה ברק

תקריט שער

● מנתח-הלכות הירוע מבית-החולים תל-השומר, הפרופסור **דניאל (דני)** גור, מיהר לבית-החולים. החולה שלו כבר שכב על שולחן-הניתוחים בהרדמה, ועל הניתוח היה להתחיל מיד.

לא היה לו מזל באותו יום: בשער בית-החולים עמד שומר חדש, וגור נהג כמי כנית שאולה, שלא נראה את התווית של רופא. השדר מר עצר אותו.

"אני ממחר לניתוח, אני רופא" הפציר בו גור. "אתה רופא כמוני?" פסק השומר. גור התכונן לעבור את המחסום ככל זאת, כאשר זנק לעברו אדם בלבוש אזרחי, שצעק: "אני שוטר!"

כשניסה גור להתקדם, נתלה השוטר על זרועו ומשך אר תה אחורה.

כאותו הרגע עבר במקום אורח מאורי-הרדה, שגור הציל לפני כמה ימים את חי אחד מילדיו בניתוח-לב. "עוזב אותו?" צעק האורח לעבר השוטר, ואמר כמה מילים באוזנו.

השוטר הירפה, וגור מיהר לניתוח, שהצליח, אך אחרי הניתוח הוריע לו קציין מיטרה שהוא עלול להר תבע לדין בעוון הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר ועוד ועוד.

המנהל האמנותי של התיאטרון, כלולים כותבים הנחשבים ימ ניים. אולם מאז הכהניום - הכל יחסי, כמוכו. זכר נוצר מצב שאפרים קישון, חנוך לוין ויונתן גפן ימחו מאותו הצד של המיתרס.

■ במסגרת ההכנות לפס-טיבל התיאטרון בעכו, הקרב והולך, הציג הבימאי הירושלמי **איתן וצלר** את מחזהו נשים.

של ארישות כללית בארץ, שלח ברגר מיברק מחאה לראש ממי שלת דרום-אפריקה בפרטוריה.

■ **יוסף (טומי) לפיד, אפרים קישון, משה שימר** - הם רק כמה מהמחברים שאליהם פנה תיאטרון הבימה בהצעה שיכתבו חומר למופע מחאה נגד הגיוענות. בין היוצרים, שאליהם פנה **עומרי ניצן**,

היה **רמוי אישה**, הרוכר-ליש עבר של מישר-התיקשורת. ארי שה, העוסק כיום בעסקים פריטיים, הוא חובבי-בישול מושבע.

■ **מנחם ברגר**, ראש ליש-כת עורכי-הדין הטרי, גילה יוזמה משטרה והגיב על רצח ויקי טוריה קסנזה, עורכת-הדין השחורה, שנודעה כזכות מאבקה הנועז למען זכויות השחורים בדרום-אפריקה. בניגוד לאווירה

אידנה שייביץ דיגמנה חצאית קיצית, בתצוגת אופנה מרובת-משתתפים שנערכה בברכה בפנת-תיקווה. תצוגת-האופנה אינה חיזיון נפרץ בעיר העברית הידועה גם בשמה הערבי מלאבס, ולתצוגה באו כמה אלפי צופים וצופות פתח-תיקוואיים. על טפס. ליד המסלול הענק, שנבנה במיוחד לערב יוצא-דופן זה, הצטופפו ילדים וילדות רבים ששאלו את הוריהם שאלות רבות. אחד הילדים, בן שמונה, שאל את אמו: "למה לא הבאת את אבא לראות את הדוגמנית הגבוהה הזאת?"